

KOEN (2) *sb m*

Tekst nie oznacza ó oraz é.

sg N koen (1). ◇ pl A koeny (1).

Sł stp, Cn, Linde brak,

Hebrajska nazwa człowieka składającego ofiarę Bogu: (marg) Koen słowo Hywreyfkie/ znaczy te⁸⁰ kto offiary ípráwuie/ ále od służenia ma imię. (-) A ták wolałem Offiárníkami ony święte Koeny zwác/ niż taki bład ftwierdzác. BudBib b4.

MM